

Românește

Schloß Schönbrunn

Camerele fastuoase de la etajul nobil

Încă din veacul al XVII-lea Habsurgii au construit o reședință de vară care a fost distrusă de otomani în cursul celui de-al doilea asediu din 1683. După victoria asupra turcilor, împăratul Leopold I l-a însărcinat pe arhitectul austriac de stil baroc, Johann Bernhard Fischer von Erlach, să clădească un palat de vânătoare. O jumătate de secol mai târziu Maria Tereza declară oficial transformarea Schönbrunn-ului în reședință de vară. Construcția avea să fie reconstruită în stil rococo de către Nicolaus Pacassi. Aici împărăteasa petrecea lunile de vară împreună cu Curtea care număra, la vremea respectivă, peste 1500 de membri. Însăși familia imperială a contribuit la decorarea spațiilor ceea ce conferă palatului o istorie aparte, plină de viață, care relevă și o parte din viața cotidiană a Habsburgilor.

Și urmașii Mariei Tereza au lăsat urme, mai ales strănepotul ei, împăratul Franz Joseph, care s-a născut în Schönbrunn și a murit aici după alți 68 de ani de domnie. După ce ați ajuns la primul etaj, mergeți în dreapta în așa-numita “camera os de pește”.

Prin fereastra din stânga aveți vedere către Marea Curte Imperială care aparține de Muzeul Copiilor. Aici, vizitatorii pot afla mai multe despre viața cotidiană la Curtea Imperială și pot experimenta câteva dintre aceste aspecte. Ușa deschisă oferă o perspectivă asupra camerei ofițerilor de serviciu. Principala sarcină a ofițerilor de serviciu era aceea de a transmite imediat împăratului informațiile militare. În acest context se poate explica de ce acesta se află în imediata apropierea a monarhului.

Camera de gardă

Camera 1
În acest spațiu era postată garda de corp a împăratului care supraveghea intrarea în apartamentul împăratului. În partea dreaptă puteți observa o sobă ceramică încălzită inițial cu lemne printr-un sistem aflat în spatele camerelor palatului. Astfel, familia imperială nu era deranjată și nici nu se producea mizerie în camerele de lux ale palatului. În veacul al XIX-lea a fost introdusă termoficarea cu aburi care nu mai este în funcțiune din 1992.

Camera de biliard

Camera 2
Această cameră era utilizată ca spațiu de așteptare înaintea audiențelor la Franz Joseph. Monarhul acorda audiențe de două ori pe săptămână. Masa de biliard aparținea bunicului lui Franz Joseph, împăratul Franz al II-lea, și era utilizată de către militari în timpul liber. Pe pereți vedeți trei tablouri mari. Cel din mijloc reprezintă acordarea pentru prima dată a ordinului „Maria Tereza” în anul 1758. Acest ordin fondat de Maria Tereza a reprezentat primul ordin de merit al monarhiei și era considerat a fi una dintre cele mai mari distincții ale Casei imperiale. Tablourile din stânga și din dreapta amintesc de sărbătorirea unui secol de la înființarea ordinului. Franz Joseph a organizat atunci o masă fastuoasă în marea galerie a palatului și o recepție în parcul palatului.

Camera din lemn de nuc

Camera 3
Această cameră și-a primit numele de la prețioasele lambriuri din lemn de nuc, ce aparțin, împreună cu decorațiunile aurite și mesele-consolă decorului rococo original din timpul Mariei Tereza. Candelabrul datează din veacul al XIX-lea. Aici erau întâmpinați cei veniți în audiență. Motivele pentru care se venea în audiență erau diverse: pentru a mulțumi pentru o distincție, pentru o rugăminte sau pentru a se prezenta în cazul în care cineva obținea un post oficial. Franz Joseph primea într-o singură după-amiază până la o sută de persoane. Memoria împăratului era proverbială; el nu uita niciodată un nume sau o figură pe care a întâlnit-o cândva. Audiențele durau câteva minute și se încheiau de regulă printr-o simplă înclinare a capului.

Camera de lucru a lui Franz Joseph

Camera 4
Franz Joseph a ajuns la tron la 18 ani. Efortul zilnic pe care îl desfășura era

enorm: ziua sa de lucru începea la 5 dimineața și se derula la masa sa de lucru pe care o puteți vedea în dreapta. Aici el studia actele, lua micul dejun și servea prânzul. În fața acestei mese își petrecea viața primul funcționar al statului. Monarhul nu punea mare preț pe decorarea luxoasă a camerelor sale. Lucrurile care contau erau tablourile private, fotografiile familiei sale și cadourile copiilor și nepoților săi. Unul din cele două mari tablouri îl prezintă pe Franz Joseph la 33 de ani, iar celălalt pe soția sa, Elisabeta, cea care avea să devină un mit sub numele de Sisi.

Dormitorul lui Franz Joseph

Camera 5
Ziua începea în dormitor și se derula după un plan bine stabilit. La ora 4 se trezea, își făcea toaleta de dimineață cu apă rece, iar apoi, ca un bun catolic, își făcea rugăciunile de dimineață pe taburetul pe care îl puteți vedea în stânga patului. Patul metalic redă expresiv stilul de viață spartan al împăratului austriac. Franz Joseph a murit în acest pat, în 1916, în vârstă de 86 de ani, după mai bine de 68 de ani de domnie. Tabloul de pe șevalet îl reprezintă pe împărat pe patul de moarte. Franz Joseph a suferit în decursul vieții sale mai multe lovituri ale sorții: prima fiică, Sophie, i-a murit la vârsta de doi ani; fratele său, Maximilian, împărat al Mexicului, a fost ucis de către revoluționari; singurul său fiu, Rudolf, s-a sinucis ; soția sa, împărăteasa Elisabeta a fost ucisă de un anarhist italian. La ieșirea din această cameră, în stânga, se află toaleta imperială. Aceasta a fost construită în „stil britanic” pentru Franz Joseph, în 1899.

Următoarele trei camere mici au aparținut apartamentului împărătesei Elisabeta. În cabinetul treptelor, folosit drept cameră de lucru, ea a redactat numeroase scrisori, jurnale, poezii. De aici pornea o scară în spirală, dezansamblată după sfârșitul Monarhiei, către apartamentele private ale împărătesei, de la parter. Camera de toaletă era dedicată îngrijirii frumuseții împărătesei. Elisabeta era considerată a fi una din cele mai frumoase femei ale timpului său și ea conștientiza acest lucru. Îngrijirea frumuseții și sportul pentru întreținerea siluetei dominau programul ei zilnic. Numai îngrijirea părului ei bogat dura mai multe ore pe zi.

Acum vă rugăm să traversați această cameră și să intrați în camera 9, dormitorul comun al lui Franz Joseph și al Elisabetei.

Dormitorul matrimonial

Camera 9
În anul 1854 Franz Joseph s-a căsătorit cu verișoara sa în vârstă de 16 ani, Elisabeta. Această cameră a fost amenajată ca dormitor comun cu ocazia nunții lor. Franz Joseph și-a adulat soția întreaga sa viață. Nu se poate ști cu exactitate în ce măsură sentimentul a fost unul reciproc. Elisabeta a refuzat încă de la început viața rigidă de la Curte și s-a dezvoltat treptat într-o femeie foarte sigură pe sine. A călătorit foarte mult și nu a rezidat decât foarte puțin timp în Viena. În septembrie 1898, împărăteasa a fost ucisă în Geneva de către anarhistul Luigi Lucheni, cu mai multe lovituri de pilă triunghiulară.

Salonul împărătesei

Camera 10
În salonul de recepții atmosfera este dominată de lambriurile alb-aurii, tapetele luminoase de mătase și mobila luxoasă în stil rococo. Ceasul din fața oglinzii este prevăzut cu un cadran inversat astfel încât ora exactă poate fi citită și în oglindă. Portretele în pastel din veacul al XVIII-lea merită atenția Dumneavoastră pentru că îi reprezintă pe copiii Mariei Tereza și provin de la artiști faimoși, printre care și pictorul genevez Liotard, pe care Maria Tereza îl aprecia în mod deosebit. Tabloul din stânga o reprezintă pe cea mai mică dintre fiicele Mariei Tereza, Maria Antoaneta, în costum de vânătoare. La vârsta de 15 ani ea a fost căsătorită cu viitorul rege francez Ludovic al XVI-lea pentru a aplană rivalitățile tradiționale dintre Bourboni și Habsburgi. Ea a fost ghilotinată în 1793, în timpul Revoluției franceze.

Camera Mariei Antoaneta

Camera 11
Această cameră a fost utilizată drept sală de mese pentru familia imperială. Servitorii urmau ceremonialul strict al Curții. Masa era întotdeauna decorată festiv, iar în mijloc se afla tacâmul de masă decorat cu flori, fructe și bomboane. În cazul dineelor oficiale se serveau specialități franceze, iar în cadrul meselor familiei, Franz Joseph prefera bucătăria vieneză, snițelul vienez, gulașul de vițel sau famosul “schmarren” imperial. Pentru

a servi bucatele întotdeauna proaspete și calde, acestea erau transportate din bucătăria imperială în recipiente calde până în apartamentele corespunzătoare și ținute la cald într-o cameră învecinată, cu ajutorul arzătoarelor cu cărbuni, și mai apoi cu gaz. Împăratul se afla la mijlocul mesei, iar vis-a-vis era locul împărătesei. Elisabeta postea destul de des pentru a-și menține silueta suplă. Din acest motiv, participa destul de rar la masa comună. Servitorii familiei începeau să servească cele 3 până la 6 feluri de mâncare la ora 6 seara.

Serviciul de pe această masă decorată original este împrumutat de la Hofburg-ul vienez , respectiv din „Camera de mese și argintărie” a palatului. Dealtfel, până în ziua de astăzi, pot fi regăsite acolo o serie de obiecte prețioase din porțelan și argint aparținând Curții imperiale. În afara serviciului personal al împărătesei Elisabeta puteți vedea și serviciul de aur aparținând Mariei Tereza și multe altele.

Camera copiilor

Camera 12
Camera copiilor este decorată cu portrete ale ficelor Mariei Tereza. Marea majoritate a acestora au fost căsătorite de la vârste fragede din motive politice. La stânga observați portretul Mariei Cristina, cea ma îndrăgită fiică a Mariei Tereza. Ea a fost singura care s-a căsătorit din dragoste cu Albert von Sachsen-Teschen, fondatorul muzeului Albertina. Aici puteți arunca o privire asupra unei băi care a fost instalată în 1917 pentru ultima împărăteasă habsburgică, Zita. Înainte de intrarea in camera alăturată puteți arunca o privire asupra salonului pentru micul dejun. Aplicațiile sub forma medalioanelor care ornează pereții au fost realizate manual de către Elisabeta Christina, mama Mariei Tereza.

Salonul galben

Camera 14
Odată cu salonul galben încep apartamentele de pe partea grădinii palatului. Remarcabile sunt pastelurile pictorului genevez Liotard care prezintă în mod realist portrete de copii. Acestea contrastează cu portretele de curte tipice ale copiilor Mariei Tereza pe care le puteți observa în camera alăturată. Tot acolo puteți vedea și un portret aparținând lui Martin van Meytens și care o reprezintă pe împărăteasa Maria Tereza drept împărăteasă ungară.

Sala oglinzilor

Camera 16
Camera oglinzilor era folosită de Maria Tereza pentru festivitățile din cadrul familiei, pentru mici concerte. În 1762 a avut loc aici primul concert al copilului de 6 ani W. A. Mozart în fața împărătesei. După reprezentație – scria tatăl compozitorului - „Wolferl a sărit în brațele Maiestății Sale, a îmbrățișat- o și a sărutat-o”.

Camera Rosa

Camera 17, 18, 19
Această cameră - ca și următoarele două – au fost denumite după Joseph Rosa, pictorul tablourilor cu peisaje. Primul, cel din stânga ușii, înfățișează castelul Habichtsburg din regiunea elvețiană Aargau – locul de origine al dinastiei Habsburgilor. Aici puteți vedea și un portret al Mariei Tereza realizat de Martin van Meytens. Maria Tereza era o femeie foarte energică reușind, după moartea tatălui său, să apere moștenirea habsburgică în fața unei jumătăți de Europă. Ea a condus regiunile care aparțineau în mod tradițional Habsburgilor, iar soțul ei, Franz Stephan von Lothringen, conducea destinele Imperiului Romano-German. Franz I. Stephan s-a dedicat propriilor activități – științele naturii și finanțele – iar activitatea politică a rămas în sarcina soției sale.

Galeria mare și cea mică

Camera 21, 22
Marea Galerie din centrul palatului a fost utilizată de către familia imperială pentru baluri, recepții și dinee oficiale. Marea galerie constituia prin prisma dimensiunilor ei – lungime de 40 de metri și o lățime de 10 metri – spațiul ideal pentru manifestări cu carcater imperial. Stilul rococo este reprezentat în toată plenitudinea sa de oglinzile de cristal, de decorațiunile aurite și de fresecele de pe tavan. Frescele glorifică domnia Mariei Tereza și au fost executate de pictorul italian Gregorio Guglielmi. În mijlocul ansamblului se află cuplul imperial Franz Stephan și Maria Tereza, înconjurați de alegorii ale popoarelor din Imperiu. Lustrele din lemn încadrate în aur erau decorate cu 70 de lumânări înaintea introducerii electricității în palat în 1901.

De la dispariția Monarhiei, Marea Galerie a fost utilizată pentru concerte. În 1961 a vut loc aici legendara întâlnire dintre președinții Kennedy și Hrușciov. Galeria mică, din imediata apropiere, se află pe aceeași parte cu grădina palatului. Ea a fost utilizată pentru petrecerile onomastice sau de naștere ale familiei și oferă o perspectivă spectaculoasă asupra parcului palatului și asupra Gloriettei, care a fost construită încă din vremea Mariei Tereza. La ultima sa restaurare, Galeria Mică și- a recăpătat strălucirea din veacul al XIX-lea.

Cabinetul chinezesc rotund și cel oval

Camera 23, 24
Pe ambele părți ale Galeriei Mici puteți observa câte un cabinet chinezesc: în stânga, cel oval și în dreapta, cel rotund. Maria Tereza îndrăgea arta chineză și pe cea japoneză care erau la modă în acele vremuri. În ambele cabinete se regăsesc mese lăcuite și încrustate cu lambriuri albe de lemn, iar din marginile aurite se desprind mici console pe care este aplicat porțelan albastru-alb. Deosebite sunt și podelele de parchet, prelucrate artistic. Ambele cabinete au servit drept camere de joc și de conferințe. În cabinetul chinezesc rotund aveau loc conferințele de stat secrete și convorbirile Mariei Tereza cu cancelarul ei, Prințul Kaunitz.

Camera caruselului

Camera 25
Camera carusel își datorează numele celor două tablouri din stânga. Acestea prezintă un carusel de doamne pe care Maria Tereza l-a organizat în 1743 la Școala de iarnă de echitație pentru a celebra recăștigarea orașului Praga în cadrul războaielor dinastice.

În cadrul Școlii de iarnă de echitație - astăzi cunoscută sub numele de Școala spaniolă de echitație – se mai prezintă până și în zilele noastre faimoșii Lipițani. Maria Tereza se află călare pe un astfel de cal în mijlocul tabloului. În stânga puteți vedea portretul lui Carol al VI-lea, tatăl împărătesei, în vestimentația imperială.

Sala de ceremonii

Camera 26
În sala de ceremonii aveau loc în timpul Mariei Tereza festivitățile cu prilejul botezurilor sau ale nunțiilor. Seria de tablouri care decorează această cameră prezintă ceremonia de căsătorie a fiului cel mai mare al Mariei Tereza și moștenitor al tronului, Joseph, cu prințesa din dinastia Bourbonilor, Isabella de Parma. În acest ciclu de tablouri se află și portretul împărătesei care se prezintă drept „prima doamnă a Europei” într-o rochie prețioasă din dantelă de Brabant. Tabloul mare din stânga reprezintă alaiul de nuntă al Izabelei, cu peste 98 de calești. Marea aristocrație a Europei poate fi recunoscută după stemele de familie de pe calești.

Aici ia sfârșit **Circuitul Imperial**.

Ați ajuns în ultima cameră din cadrul circuitului Dumneavoastră. Vă mulțumim pentru vizita Dumneavoastră și ne bucurăm să vă întâmpinăm din nou în cadrul colecțiilor imperiale din depozitele de mobilier ale Curtjii la Muzeul de Mobilă din Viena, și în apartamentele imperiale cu Muzeul Sisi și Camera Argintăriei din Hofburg-ul vienez. Mai multe informații despre toate aceste muzee puteți afla de la punctul de informare.

La revedere!

.....

Pentru continuarea Marelui Circuit vă rugăm să prezentați biletul de intrare.

Pe peretele din dreapta se află tablourile care descriu banchetul imperial și cina din sălile oficiale ale Hofburg-ului, iar pe partea opusă se află prezentată nunta din Augustinerkirche, precum și serenada de operă din Marea Sală a Redutelor din Hofburg. Tablourile sunt deosebite în special datorită predilecției pentru detalii a construcțiilor, persoanelor, vestimentației și a tacâmului de masă.

În tabloul de la ieșire puteți observa un alt detaliu deosebit. Copilul pe care îl vedeți este micul Mozart, care nu a luat parte la ceremonia de nuntă, pentru că atunci, în 1760, avea doar patru ani și locuia încă în Salzburg. Seria de tablouri a fost definitivată în câțiva ani, timp în care Mozart s-a transformat într-un muzician celebrat la nivel european, ceea ce a determinat realizarea acestui tablou.

Salonul albastru chinezesc

Camera 28
Salonul albastru chinezesc a fost decorat la începutul secolului al XIX-lea cu tapet din hârtie de orez datată dîn secolul al XVIII-lea. Vă aflați aici pe un teren extrem de important pentru că aici a fost semnată la 11 noiembrie 1918 Declarația de renunțare a ultimului împărat, Karl I. În ziua imediat următoare a fost proclamată Republica Austriacă, și astfel lua sfârșit domnia de peste 600 de ani a Habsburgilor. Karl nu vroia să abdice, motiv pentru care a ales calea exilului împreună cu familia sa. În 1922, el a murit în vârstă de 35 de ani în Madeira, iar soția sa a murit în 1989 fiind ultima împărăteasă care a fost înmormântată în cripta imperială.

Camera de lac vechi

Camera 29
Camera de lac a fost amenajată drept cameră comemorativă de către Maria Tereza, după moartea neașteptată a iubitului ei soț Franz Stephan, în anul 1765. Panourile negre, lăcuite, originare din Peking, au fost căpușite cu lemn de nuc și încadrate în rame aurite. La moartea lui Franz Stephan, Maria Tereza a îmbrăcat haine de doliu și nu le-a mai părăsit niciodată. În cartea de rugăciuni a împărătesei s-a găsit după moartea ei, un bilet pe care erau notate momentele fericite ale căsătoriei ei, cu numărul exact al orelor. Pentru această cameră de reculegere, ea a dispus și realizarea a trei picturi: în mijloc se vede Franz I Stephan pictat de Pompeo Batoni. De același pictor avem și tabloul dublu al lui Joseph II cu fratele său Leopold, care a fost pictat la Roma. Pe masă, la dreapta lui Joseph se află un exemplar al lui Montesquieu “Spiritul Legii”, una dintre lucrările cele mai importatnte ale iluminismului. Ideea iluminismului a stat la baza tuturor eforturilor și reformelor tânărului împărat.

Camera Napoleon

Camera 30
Camera Napoleon amintește de împăratul francezilor, care a condus de aici, din fostul dormitor al Mariei Tereza ambele ocupații ale Vienei, din 1805 și 1809. Prin căsătoria lui Napoleon cu Marie Louise, fiica împăratului Franz II./I., care era nepotul Mariei Tereza, trebuia să se pecetluiască pacea între cei doi conducători. După căderea lui Napoleon, Marie Louise s-a întors temporar la Curtea vieneză împreună cu fiul ei.

În timpul Congresului de la Viena din 1814/15, ea a primit ducatul de Parma - cu condiția să- l lase în Viena pe fiul ei, ducele de Reichstadt. Micul “prinț Franzii” cum era numit la Curte, ca fiu al lui Napoleon, trebuia să nu aibă nici o influență asupra manevrelor politice ale puterilor europene, și să crească izolat la Curtea vieneză, sub acoperișul bunicului său. Ca toți membri de parte bărbătească a familiei habsburgice, conform tradiției familiei, el a învățat o meserie burgheză, și astfel este reprezentat într-unul din tablouri ca un mic

grădinar. Ciocărlia crestată de pe consolă era animalul său de casă preferat. Ducele a murit în 1832, la numai 21 de ani, de tuberculoză, iar bustul îl prezintă pe patul de moarte.

În următoarea cameră, **cea de porțelan**, (Camera 31), ne întoarcem din nou în timpul Mariei Tereza, care folosea această camera ca spațiu de lucru și de joc. Cadrul din lemn, vopsit alb-albastru, care imită porțelanul, îmbracă întreaga cameră, până la tavan. Aici se găesc 213 desene în cerneală albastră, efectuate de Franz Stephan și de unii dintre copii, desene care au fost și semnate. Unul dintre copii, Marie Christine, este reprezentat în portret medalion. Ea era fiica preferată a împărătesei și a fost singura care a avut voie să se căsătorească cu bărbatul pe care îl iubea – ducele Albert de Saxonia-Teschen.

Camera milioaneilor

Camera 32
Vă aflați acum în una din cele mai valoroase camere ale palatului, așa numita cameră a milioaneilor. Camera a primit acest nume datorită plăcării pereților cu un tip de lemn de trandafir foarte rar, în care se găesc inserate miniaturi indo-persane. Aceste miniaturi arată scene din viața privată de la Curte a mogulului Indiei, din secolul XVI și XVII. și au fost tăiate de membrii familiei împăratului și recompuse prin tehnica colajului în noi imagini. Pe ambele părți ale camerei au fost aduse oglinzi de cristal, care se reflectă una in cealaltă și dau iluzia unei camere fără sfârșit.

Camera goblenurilor

Camera 33
Nu numai pereții, ci și fotoliile acestei camere sunt tapițate cu tapițerii de Bruxelles, din sec. al XVIII-lea. Tapiseriile de pe pereți prezintă scene din piață și din port, iar cele de pe fotolii reprezintă lunile anului.

Camera următoare era **camera de lucru a arhiducesei Sophie** (camera 34) și făcea parte din apartamentele părinților lui Franz Joseph, arhiducele Franz Karl și arhiducesa Sophie, care au locuit aici în secolul al XIX-lea. Ambițioasa mamă Sophie, nu numai că si-a urmărit energic și cu succes scopul de a-și așeza fiul pe tronul habsburgilor, dar ea dădea și importante sfaturi politice, contemporanii săi numind-o pe arhiducesă și „singurul bărbat de la Curtea vieneză”.

Aceasta a avut o relație rece cu nora sa, împărăteasa Elisabeta, căreia îi era și mătușă, și a contribuit la faptul că Sisi nu s-a simțit niciodată bine la Curtea vieneză. Sisi s-a plâns de multe ori de faptul că soacra sa voia să o țină mereu sub control și avea o atitudine posesivă față de ea.

Salonul roșu

Camera 35
Urmând tradiția habsburgică, Franz II./I. și-a căsătorit prima fiică, pe Marie Louise, cu Napoleon, pe fiica a doua, Leopoldine, cu împăratul Braziliei. Portretul acesteia din urmă îl puteți vedea pe șevalet. Următoarele portrete îl prezintă pe împăratul Ferdinand și pe soția sa Maria Anna. Ferdinand a fost fiul cel mai mare al împăratului Franz și era numit în popor „Ferdinand cel blând”- era epileptic și nu putea conduce statul. Adevăratul conducător al monarhiei austriece la acea vreme era cancelarul de stat Metternich, numit și vizitiul Europei, din cauza felului în care controla politica europeană, prin abilele sale manevre diplomatice.

Camera imperială

Camera 37
Camera imperială este numită astfel după singurul pat de paradă al Curtjii vieneze păstrat până în zilele noastre. A fost construit pentru căsătoria Mariei Tereza și se găsea la început în apartamentul privat al acesteia, în Hofburgul vienez. La acest pat magnific, cu mătase roșie și broderie scumpă cu aur și argint, se adaugă și tapetul cu elemente arhitectonice brodate.

Camera de lucru a lui Franz Karl

Camera 38
Această cameră, precum și salonul care îi aparține, a fost locuită în secolul al XIX-lea de către ducele Franz Karl, tatăl lui Franz Joseph. Picturile ne aduc înapoi în vremea Mariei Tereza. Celebrul portret de familie al lui Martin van Meytens îi arată pe împăratul Franz I. Stephan și pe Maria Tereza înconjurați de toți copiii lor. Perechea imperială a avut 16 copii (11 fete și 5 băieți), dintre care numai 11 au ajuns la maturitate. În pictură nu se află doi dintre copii, născuți mai târziu și trei care deja muriseră. Una dintre cele mai importante

îndatoriri ale familiei conducătoare era să aducă pe lume mulți posibili succesori la tron, pentru a asigura supraviețuirea dinastiei.

Pe peretele opus portretului de familie se pot vedea efigiile tuturor doamnelor care au jucat un rol important în viața Mariei Tereza. În dreapta oglinzii se află efigia mamei sale, Elisabeta Christine, în stanga cea a baronesei Fuchs, mai întâi bonă și apoi confidentă a împărătesei. Ca semn al strânsei lor relații, Maria Tereza a dispus depunerea acesteia în cripta capucinilor, ea fiind singura persoană care nu aparținea dinastiei habsburgilor, înmormântată în acest loc.

Camera vânătorii

Camera 40
Habsburgii erau vânători pasionați – astfel erau și părinții Mariei Tereza, Karl al VI-lea și soția acestuia Elisabeta Christine, amândoi reprezentați în costum de vânătoare, între aceștia Franz Stephan, viitorul soț al Mariei Tereza, în portret la vârsta copilăriei. Și Franz Joseph este cunoscut ca un vânător pasionat, încă din copilărie acesta vâna vrâbii și porumbei în parcul palatului Schönbrunn. Unul dintre tablouri arată în fundal vechiul palat de vânătoare Schönbrunn, în stil baroc, proiectat de Johann Bernhard Fischer von Erlach.

Vă mulțumim pentru vizită și ne-am bucura să vă avem ca oaspeți și la Colecția Imperială de Mobilă de la Muzeul Mobilei Viena, unde unul dintre punctele forte este stilul Biedermeier. În continuare vă mai recomandăm și vizita la Hofburgul vienez cu Apartamentele Imperiale, Muzeul Sisi și Camera Argintăriei.

Mai multe informații despre aceste muzee se pot obține de la punctul de informare.

Planul primului etaj al clădirii principale

31	30	29	28		27	24	22	23	19	18		16	15	14	13
32					26		21		20		17				12
33											1A				11
34											1B	1			10
35			40									2			9
36			37	38	39							3	4	5	7
															6

	1	Camera gărzilor
	1A	Camera os de pește
	1B	Camera ofițerilor
	2	Camera de biliard
	3	Camera din lemn de nuc
	4	Camera de lucru a lui Franz Joseph
	5	Dormitorul lui Franz Joseph
	6	Camera cu terasa spre vest
	7	Cabinetul cu scări
	8	Camera de toaletă
	9	Dormitorul matrimonial
	10	Salonul împărătesei
	11	Camera Mariei Antoaneta
	12	Camera copiilor
	13	Cabinetul pentru micul dejun
	14	Salonul galben
	15	Camera balconului
	16	Sala oglinzilor
	17	Camera mare Rosa
	18	A doua camera mică Rosa
	19	Prima cameră mică Rosa
	20	Camera cu lămpi
	21	Marea Galerie
	22	Mica Galerie
	23	Cabinetul rotund chinezesc
	24	Cabinetul oval chinezesc
	25	Camera caruselului
	26	Sala de ceremonii
	27	Camera cu cai
	28	Salonul albastru chinezesc
	29	Camera de lac vechi
	30	Camera Napoleon
	31	Camera porțelanurilor
	32	Camera milioaneilor
	33	Salonul goblenurilor
	34	Camera de lucru a Arhiducesei Sophie
	35	Salonul roșu
	36	Cabinetul dinspre terasa estică
	37	Camera imperială
	38	Camera de lucru a lui Franz Karl
	39	Salonul lui Franz Karl
	40	Camera vânătorii

.....

.....

.....

.....

